The Dobry Hog Remedy

Dobrýho lék pro prasata

Uráží vyléčí tak zvanou choleru prasat, tuberkulosu, kašel, skytavku, průjem a prasata onemocnělá po očkování i zničí červy. Ručíme za to, že lék ten jest o 100 procent lepším, než léčení serumvirem a podobné. Dáme $100.00 každému, nedokážeme-li výšeuvedené skutečnou zkouškou. Vybízíme spolkový zemědělský odbor nebo takový odbor v kterémkoliv státu ku veřejné zkoušce. Každá tvrzení, že náš lék nevyléčí výšeuvedené choroby, jsou naprosto klamná. Nevyjímáme ani spolkové ni státní zvěrolékaře.

Zašleme lék bez peněz na šedesáti denní zkoušku; neosvědčí-li se, nic nebudeme požadovati. Pište si dnes o BEZPLATNÉ cenné informace na:

JOHN DOBRÝ MFG. CO.

Cedar Rapids, Iowa, U. S. A.

Dr. Chas. Rosewater

český lékař

Úřadovna: 210 Bee Bldg., OMAHA
Ord. hodiny — 11 do 12 hod. dopol. 2 do 4 odp.; 5:30 do 6 odp.
V neděli: 10 do 12 hod. dopol.

JOHN R. ŘÍHA

— český jednatel —
The Union Central Life Ins. Co.
Zavolejte kteoukoli dopoledne
Úřadovna: 311-13 Rompe Blk.
Telefon v úřadovně: Douglas 2163
Tel. v residenci: Douglas 4609

☞ Pro líhoviny, vína, likéry aneb láhvové a soudkové pivo zavolejte telefonem: Douglas 1907. **JOSEF KALČÍK,** 1234 již. 13. ul. Advertisement tf.

☞ Když si chcete pochutnati na dobrém "Budweiser" pivu, tu zajděte si do "Národní Síně" p. JANA VAMPOLY, roh 13. a William. Na skladě má nejlepší domácí a imp. vína, různé kořalky a doutníky.—Advertisement

Kdo by si přál dobrá česká a lacina jídla, ať přijde do nově upraveného restaurantu k
V. NUDEROVI
roh 14. a William ul.
Taktéž může pp. cizincům posloužiti čistými pokoji.

☞ Novou hostinskou místnost na sev.-záp. rohu 13. a William ulic, převzal a vkusně zařídil **Vác. Tesař,** kde jej nyní krajané a příznivci naleznou. Schlitzův výborný ležák vždy na čepu. Zásoba vína, likerů, doutníků i chutná jídla vždy po ruce. Humoru vždy hojnost. — Dřívější majitel Metzové síně. Jídelna v druhém poschodí. — Advertisement t-31-tf.

České obchod s hudebními nástroji, nejvýtečnější strojů České rekordy v tom největším výběru. Přijďte si o České soutěž hudebních nástrojů. České válce pro samohrací piana od 35c výše.

JOSEPH JIRAN
1351 West 18th Street, CHICAGO, ILL.

Nejvíce zásobený grocerní a řeznický obchod vlastní
A. Fr. Kuncl
1902 již. 13. ul.
Zboží vždy čerstvé. 9-tf

Kdykoliv jste ve městě, navštivte
ADAMA SLOUPA
jelegantní hostinec
324 — 13. a Harney ul., Omaha.
Znamenité pivo, výborné likéry, chutný lunch a veselá společnost.

Sloup a Mitrácký
vlastní první třídy moderně zařízený
HOSTINEC
v č. 1265 So. 14. St., Omaha.
Všeho druhu likéry, čisté pivo a nejlepší doutníky stále na ruce. Telefon Douglas 7437.

Naše Beseda

WALLACE, NEBR., 1. října 1916. — Ctěná redakce "Pokroku", žádám vás za laskavé uveřejnění těchto několika řádků! — Bylo sice mým úmyslem již dříve napsat dopis do našeho milého "Pokroku", však teprve nyní dostala se mi příležitost, že si mohu se čtenáři touto cestou trochu pohovořiti a zároveň též něco sdělit o té své práci. Jsem totiž olejovačem při mlátícím stroji, s kterým do značné vzdálenosti projel jsem okres Lincoln. A tu musím podotknout, že za tu dobu poznal jsem dosti lidí řádných, několik byli mezi nimi rolníci méně dbalí. Nejlépe bylo je možno pozorovati právě při tom mlácení. Máte také rolníka, který, aby co nejdříve vymlátil, hledí dosíat co nejvíce lidí na házení do mlátičky, při čemž ale nedbá, mnoho-li obilí namlátí. Jemu totiž hlavně záleží na tom, aby lidé dost házeli; jemu se ne jedná o to ani nepremýšlí, že vlastně čím více lidí hází do stroje, že také tím více ztratí na zrnu. On jednoduše si přeje, co se dá vymlátit za půl dne aby vymláceno bylo za hodinu, neboť se domýšlí, že na to nebude tolik stát. Však v jeho chvatu nepozoruje, že značné množství zrní z prokmenné mlátičky nehází se slamou do stohu, co na tom, jakoby si takový méně dbalý rolník myslel, jen když mám brzo vymláceno. Farmeři měli by brát zřetel na to, že pět lidí zcela dobře postačí při házení snopků do stroje, jedná-li se nám totiž o to, aby mlátička dobrou službu mohla konat a co nejvíce zrní na pravé místo dolat. Musím se též zmínit několik si přeji, aby snad to považováno bylo za pomlouvání nebo dokonce urážku, že místy nehledí se dostatečně k tomu, aby se mlatcům, kteří mlátičku a hnací stroj obstarávají, dostalo dosti příhodného místa k odpočinutí po věru namáhavé celodenní práci při mlácení, což platí mnohdy o nedostatečné nevhodné stravě. Ovšem na místech, kde hospodaří starší lidé, jest vše v nejlepším pořádku, neboť ti už mají zkušenost a vědí, co se pro též ne pracující lidi sluší a patří. — Dovolím si též zmíniti se, jaká se mi přihodila náhoda. Na jednom místě aléval jsem do olejničky oleje, když v tom spozoruji, že se mi "dáví" mlátička. Postavil jsem tudíž olej na zem a vyhoupnu se na mlátičku a co tak pomáhám zacpané mlátičce, přijde od parního stroje inženýr, který, jak mne nahoře mlátičky pozoroval, nevšiml si dole baňky s olejem, tak že do ní zakopl a již bylo pět galonů v pekle. Měl jsem tudíž dvě škody. Inu, jak se říká, jsi li v neštěstí, o posměch ze školy se nestarej. Ještě musím sdělit, že pracuji pro pp. Altmana Pavlacha z nichž jeden vlastní mlátičku a druhý parní stroj. Nyní ale, a bych neonurzel, musím dopis svůj ukončit a zdravím veškeré "Pokroku" čtenářstvo. V úctě vás.

A. A. Holub.

BURWELL, NEBR., 29. září 1916. — Ctěná redakce! Dostav od své nězné polovice vakance vlastně správně pověděno dovolení "vyhoditi si z kopýtka", pustil jsem se do Dakoty v ta místa, kde prohání se ještě ti samorostlí, tak zvaní Indiáni. Hruza mě vždy obejde při jméně tomto a až za svobodných časů chodil jsem v botách z toulavého telete, jež zavedly mě do všech tmavých i světlých koutů tohoto hamižného světa, prece Dakota, jak mnohá panna zůstala mně skryta. Až konečně za dnešního času, převracování různé existenční radosti a strasti, dotáhnouti to na četyhodného hoteliera, z toho jak na nejvyšší stupeň lidské vymoženosti a jenž vede k zazobanosti, stal jsem se zeměryjcem v ráji kopenvitě písečnatém, kde slýchati jest místo slavíků zpěv vlků a místo kukuřice lze spatřiti velkou úrodu přehlavých kuliček, před kterými koňské ohony mají nahnáno. Věru, často tě plodině nemohu přijít na jméno; někdo tu zove "kakrbol". Vidíte, a z tohoto bažiného dopuštění ocitám se na cestě přes městečko Beemer do Dakoty. V Beemer překvapil jsem rodinu p. Ant. Dykasta. Po jednodenním pobytu poznal jsem v panu Dykastu sečtělého a nadšeného vlastence. Z této bohaté krajiny jel jsem rovnou k hranicím Dakotským. Cesta stávala se mně zajímavou, zvláště od Niobrary, kdy časem skupina Indiánů stávala se společnými pasažéry, což mě tolik zajímalo, že ani strachu nepocítiv a nebýti kondukťéra, jenž bez dovolení nejpil mě mezi třetí a čtvrté Zebra, řka Gregory, sám pán bůh ví, kam by mě Indiáni až zavezli. Konečně u cíle, hostem jsa u švagra Petra Vašíčka, jenž vlastní rozsáhlý řeznický závod a jehož výborné uzenářské výrobky vinou jsou známým v širokém okolí. Gregory jest skutečně na své nějdí vystavným a pěkným prosperujícím městem. Ovšem jeho bohatství činí, že prospívá. Dík švagru Petrovi a jeho snaze, že poznal jsem široké a krásné okolí Burke a Herrick, ty bohaté přírodní meziměstíčka tuzemského dobytka se nase. Při vzpomínce na naše nerozsáhlé holé pastvy, dělá se mi na nic. Zajímavým jest, že z Gregory lze pouhým okem vidět sousední městečka Dallas a Burke. To poslední městečko bylo mým přístím zastávkou a kde navštívil jsem druhou švakrovou, paní Dykastovou, jež vlastní rozsáhlý duchod s hospodářskými stroji. Ještěcho Burke-chce v příštím létě ovšem o okresní sídlo hlasovati a no pro sebe a jelikož nestane se pro nedostatečné nevhodné stravě. Ovšem na místech, kde hospodaří starší lidé, jest vše v nejlepším pořádku, neboť ti už mají zkušenost a vědí, co se pro též ne pracující lidi sluší a patří. — Dovolím si též zmíniti se, jaká se mi přihodila náhoda. Na jednom místě aléval jsem do olejničky oleje, když v tom spozoruji, že se mi "dáví" mlátička. Postavil jsem tudíž olej na zem a vyhoupnu se na mlátičku a co tak pomáhám zacpané mlátičce, přijde od parního stroje inženýr, který, jak mne nahoře mlátičky pozoroval, nevšiml si dole baňky s olejem, tak že do ní zakopl a již bylo pět galonů v pekle. Měl jsem tudíž dvě škody. Inu, jak se říká, jsi li v neštěstí, o posměch ze školy se nestarej. Ještě musím sdělit, že pracuji pro pp. Altmana Pavlacha z nichž jeden vlastní mlátičku a druhý parní stroj. Nyní ale, a bych neonurzel, musím dopis svůj ukončit a zdravím veškeré "Pokroku" čtenářstvo. V úctě vás.

A. A. Holub.

BURWELL, NEBR., 29. září 1916. — Ctěná redakce! Dostav od své nězné polovice vakance vlastně správně pověděno dovolení "vyhoditi si z kopýtka", pustil jsem se do Dakoty v ta místa, kde prohání se ještě ti samorostlí, tak zvaní Indiáni. Hruza mě vždy obejde při jméně tomto a až za svobodných časů chodil jsem v botách z toulavého telete, jež zavedly mě do všech tmavých i světlých koutů tohoto hamižného světa, prece Dakota, jak mnohá panna zůstala mně skryta. Až konečně za dnešního času, převracování různé existenční radosti a strasti, dotáhnouti to na četyhodného hoteliera, z toho jak na nejvyšší stupeň lidské vymoženosti a jenž vede k zazobanosti, stal jsem se zeměryjcem v ráji kopenvitě písečnatém, kde slýchati jest místo slavíků zpěv vlků a místo kukuřice lze spatřiti velkou úrodu přehlavých kuliček, před kterými koňské ohony mají nahnáno. Věru, často tě plodině nemohu přijít na jméno; někdo tu zove "kakrbol". Vidíte, a z tohoto bažiného dopuštění ocitám se na cestě přes městečko Beemer do Dakoty. V Beemer překvapil jsem rodinu p. Ant. Dykasta. Po jednodenním pobytu poznal jsem v panu Dykastu sečtělého a nadšeného vlastence. Z této bohaté krajiny jel jsem rovnou k hranicím Dakotským. Cesta stávala se mně zajímavou, zvláště od Niobrary, kdy časem skupina Indiánů stávala se společnými pasažéry, což mě tolik zajímalo, že ani strachu nepocítiv a nebýti kondukťéra, jenž bez dovolení nejpil mě mezi třetí a čtvrté Zebra, řka Gregory, sám pán bůh ví, kam by mě Indiáni až zavezli. Konečně u cíle, hostem jsa u švagra Petra Vašíčka, jenž vlastní rozsáhlý řeznický závod a jehož výborné uzenářské výrobky vinou jsou známým v širokém okolí. Gregory jest skutečně na své nějdí vystavným a pěkným prosperujícím městem. Ovšem jeho bohatství činí, že prospívá. Dík švagru Petrovi a jeho snaze, že poznal jsem široké a krásné okolí Burke a Herrick, ty bohaté přírodní meziměstíčka tuzemského dobytka se nase. Při vzpomínce na naše nerozsáhlé holé pastvy, dělá se mi na nic. Zajímavým jest, že z Gregory lze pouhým okem vidět sousední městečka Dallas a Burke. To poslední městečko bylo mým přístím zastávkou a kde navštívil jsem druhou švakrovou, paní Dykastovou, jež vlastní rozsáhlý duchod s hospodářskými stroji. Ještěcho Burke-chce v příštím létě ovšem o okresní sídlo hlasovati a no pro sebe a jelikož nestane se

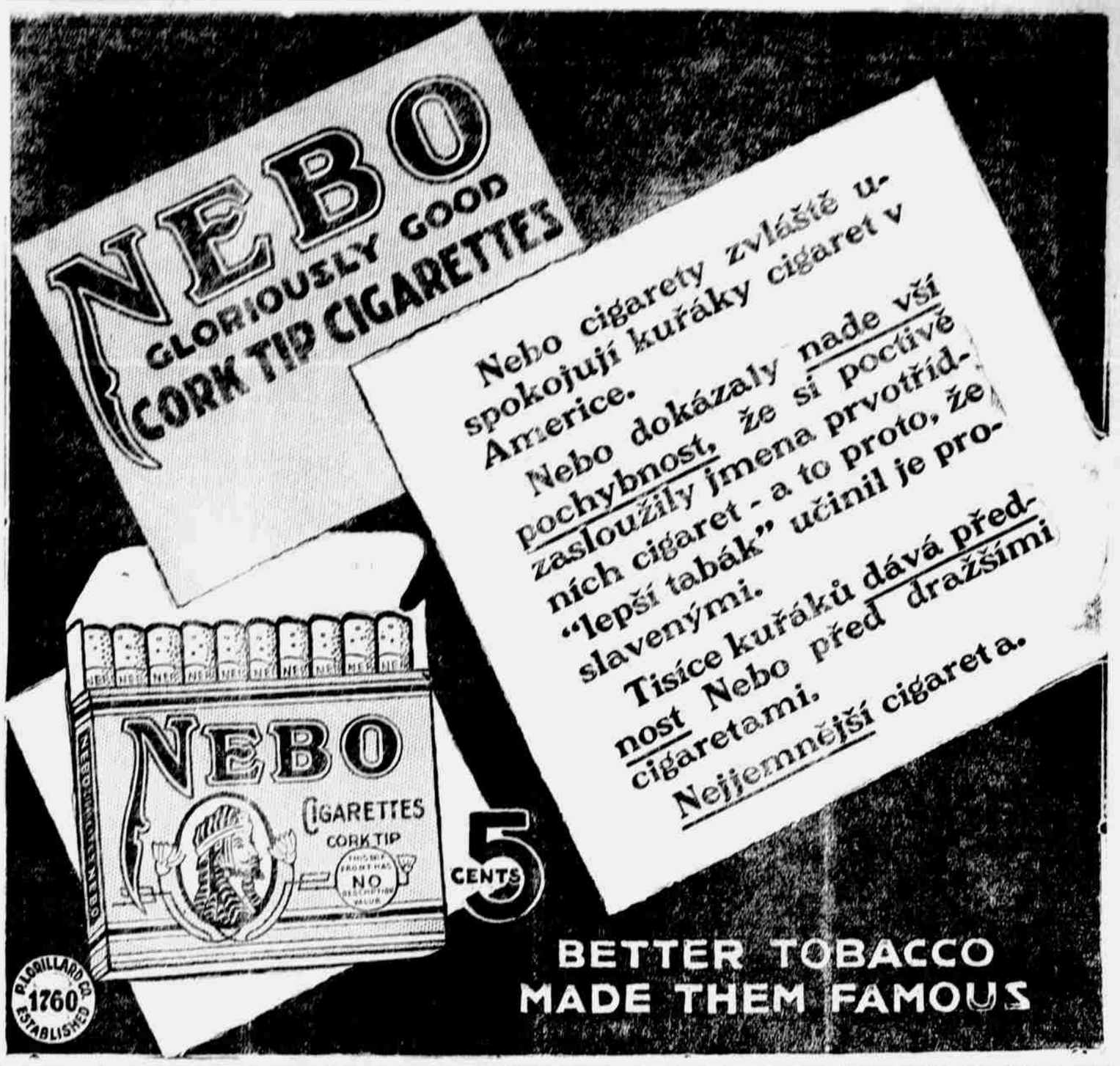

TEUTONI POVOLUJÍ PŘED MOCNÝM TLAKEM RUSŮ U LUCKA

Císař německý spěchá na východní frontu, kde carovy voje si klesti cestu ku předu.

RUMUNI BYLI PORAŽENI.

Situace v Dobrudži doposud je nejasnou. — Zprávy obou válečných úřadoven se různí.

London, 3. října — Ve chvíli, kdy Rusové neustávají v tlaku na rakousko-německé linie na Volyňsku, západně od Lucka, na frontě, táhnoucí se až k Dněstru v Haliči, císař Vilém nastoupil cestu na frontu generála von Lánsingena nedaleko Lucka, kde boje jsou nejprudší. V různých místech těchto front v Haliči, dle oznámení z Petrohradu, rakousko-německá vojska utrpěla porážku. Nepřátelské posice v různých místech byly dobyty. Berlín připouští jeho úspěch Rusů severně od Zubilna a prohlašuje, že později zadní vojáci byli vytlačeni z dobytých posic.

Sofia a Bukurešť různí se ve svých zprávách o osudu rumunského vojska, které překročilo řeku Dunaj mezi pevností Ruščukem a Turtukai. Sofia oznámila, že rumunská vojska byla poražena a že bojiště pokryto je rumunskými mrtvými, které zanechati musela při svém rychlém ústupu přes řeku. Bukurešť zaznamenává jenom odvolání těchto vojsk. Berlín také oznamuje, že pokusy ruských a rumunských armád o postup v Dobrudži byly znamenány teutonskými spojenci.

V Sedmihradsku Rumuni dobyli nedaleko Parajdu rakousko-německé opevnění po bitvě trvající tři dny. Nedaleko Bekotenu, severně od Fogarasu, a v okolí Hatszeghor, Rumuni dle zpráv z Berlína ustoupili. Berlín ale připouští úspěch rumunských zbraní nedaleko Orsova.

Ponorka teutonských spojenců potopila v Středozemním moři parník Cunardovy linie Franconia, kterého bylo užíváno jako transportu. Žádné vojsko nenalezalo se v té chvíli na palubě a jenom 12 lidí z 302 se pohřešuje.

Spojenci v Macedonii postoupili na linii, vzdálenou jenom dvanáct mil od Monastýru v Srbsku a zajali město Buf. Berlín připouští ztrátu osady Jenikoj a hory Nidže, východně od Monastýru. Italové dobyli dalších měst v Albanii.

K značným bojům došlo také v Malé Asii, kde ruská vojska na pobřeží za pomoci válečných lodí učinila značné postupy na široké frontě, zasadivši velké rány Turkům a ukořistivši velké množství válečného materiálu.

Na rakousko-italské frontě dochází jenom k dělostřeleckým bojům. Na západní frontě ve Francii také převládá poměrný klid.

Dle depeše ze Stockholmu velení nad rusko-rumunskými vojsky ujal se velkokníže Mikuláš. Vyjadřuje se domněnka, že tato část fronty stane se co nejdříve jevištěm zajímavých bojů.

Násilnosti Němců na ruských zajatcích v Rakousku.

Amsterodam, 3. října. — Přísné doklady o ukrutnostech, jichž dopouštějí se němečtí důstojníci, vojíni a vězeňští strážcové, obsaženy jsou v poslední zprávě ruské vyšetřovací komise, jež právě vydána byla v anglickém jazyku s četnými fotografiemi. Mučení pomocí hrebu, nřezávání jazyků a uší prováděno bylo na Rusech, kteří odepřeli zradit své kamarády. Četní zajatci byli pohřbeni za živa k vuli pouhé zábavě jejich věznitelů. V táboře zajatců v Duna-Szerdahely v Uhrách zajatci byli trestáni tím, že byli zavřeni, poněvadž byli příliš slabí ku práci. Mnozí pověšeni byli za ruce ke stromu, takže jen špičkami prstů dotýkali se země, a mrskáni tak dlouho, až je vysvobodila smrt, jež zachovala se k nim milosrdněji, nežli jejich trýznitelové. Jeden ruský zajatec po několik neděl uvězněn byl ve psí boudě, v níž nemohl seděti ani ležeti. Občas byl za řetěz vyvlečen ven a stlučen, načež byl zase zahnán do boudy. Tento trest byl mu diktován, protože se pokusil o útěk. — Zhusta byli ruští zajatci zahnáni do kulen, které pak byly zapáleny, a každý, kdo pokusil se o útěk z hořící kulny byl zahnán napět bodáky německého vojska. Četné příklady německé surovosti potvrzeny byly i samotnými rakouskými důstojníky.

Uprchlíci z Německa a Belgie prozrazují vážný stav Německa.

Vlissingen, Holandsko, 5. října. Belgičtí uprchlíci, přicházející přes hranice do Holandska v Selzaete a Maerbeke, přinášejí zprávy, že němečtí domobranci, vojáci pokročilého věku, jdou od vesnice k vesnici v distriktu Waeslandu, ve Flanderska, s požínacími troji, a ženou a mlátí na spěch obilí za pěkného i špatného počasí, což má za následek, že mnoho obilí se zkazí. V odporu s ujišťováním německé vlády, většina obilí jest okamžitě posílána do Německa ze stanic Wetterne a Žele, tak že pro obyvatele zbývá velmi málo. Uprchlíci přicházejí do Holandska nepřetržitě, a staví si dřevěné chatrče poblíže hranic. Prohlašují, že jsou rádi, že mohli uniknout ze svých kladem strádajících domovů, dříve než zima nastala. Waesland hemží se čerstvými německými záložníky.

Zastřelil druha.

Pittsburg. — Harry Rourke, 25 let starý, byl zastřelen v Gross, Davidem Lewisem. Oba jsou horníky. Rourke se vrátil z Oklahomy, kdež se nějaký čas zdržoval a vynašel byt svého přítele. Zaklepal na dveře, Lewis, jenž byl u ženy postelí, vyskočil a uchopil revolver a nímž šel ke dveřím. Rourke zatím v netrpělivosti kopal do dveří a Lewis střelil dvakrát te, při čemž Rourkeho zasáhl smrtelně náboj z pistole jeho.